

Edebiyat Defteri

ernail -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
18 Kasım 2023 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

seni sevmek

seni sevmek;
mavi bir ölüme uyanmaktır her sabah yeniden,
sana bilenip seninle körelmekle yenilenen...
sana seslenmek;gözyaşlarıyla bir taşı emzirmektir,
taş ki;
ağırdır,
karanlıktır geceden,
taş ki;
habersizdir mezardaki bilmece...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/379042/seni-sevmek.html>

kimse bilmeyecek

sana bir şiir yazacağım
sonra öleceğim.
içinde isminden bir harf bile gecmeyecek
bütün hayatımı kaplayan adına inat.
şuan ağlıyorum,
bilmiyorsun,
kimse bilmiyor.
paslı bir hançer kanımı döküyor ellerinde,
bilmiyorsun.
kime anlatsam seni bana hak verir
hangi hak bana geçmişi geri getirir
bir kurşun ancak bu acıyı bitirir
gözlerin çekecek tetiği, bilmiyorsun.
şuan ağlıyorum
sen duymuyorsun
kimse duymuyor
herkes uykuda
uykuda bütün şehir,
dağ,taş,toprak
topraktaki mezar,mezardaki ölü uyuyor
seni çağırıyorum
duymuyorsun,
kimse duymuyor.
bir boşluktum
seninle doldum
yağıyorum
arkası kesilmeyen yağmurum
kan içinde çamurum
kaniyorum,bilmiyorsun.
çırpınan bu yüreğe ne diyeceksin şimdi
onca yaşadığımız şeye
susacaksın...
gözlerine bakacağım,ürpereceksin
susacaksın...
bütün suçu ben üstleneceğim
sen gideceksin
ben öleceğim
bilmeyeceksin
kimse bilmeyecek
neden bunu yaptın demeyeceğim
bir kişinin ölümü yetmez miydi
öldürdün ikimizi birden
evet bu ölümdür düpedüz ölüm
sana nasıl anlatsam bu ölümü
her bir parçamdan ayrı çıkan ruhunu
sana neden yaptın demeyeceğim
sormayacağım neden
bir sebebin vardır elbet
belki birden de fazla bilemeyeceğim

mısralarda gizlenen sevgi büyüyecek
ben susacağım
beni yaşatan ışık
gözlerinde karanlığa düşecek
günlere düşman olacağım
çekip bütün yolları karanlığa götüreceğim
bir şiir yazacağım orada
sonra öleceğim
içinde ağır bir kağrı gibi inleyen nefesiyle gecenin

yanımdan geçeceksin
bilmeyeceksin
kimse bilmeyecek.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/380339/kimse-bilmeyecek.html>

hikayen

toprağa karışan toprakta eksilen ne?
sor, yokluğuna dikili ağağlar gibi bekleyen gözlerimden..
mavi bir tülbentten güneş sensizliği szmekteyken
dinle kalbinin bütün hikayesini;
kalbimin kendi sesinden.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/839568/hikayen.html>

yaz babam

yaz babam;
ednaya ,aya ve güneşe;
dönene ,gizlenene ve batıp gidene.
burası koğuştur
lakin
ne deliler
ne hastalar
ne de mahpuslar yatar.
burası gurbet çukurlarından bir köşedir;
burada haya eder çıplak duvarlar , susar...
azap çeşmesi buradadır ağırdan akar...

yaz babam;
sabah erkenden uyanır işçiler
demirden dişler ,alevden gülüşler
savrulur ağızlardan küfürler ;
öfke kusar,
kin kusar,
kan kusar...

yaz babam;
gün uzar...
çile uzar...
ömür uzar...
gölgeler içinde bir ülkedir akşam;
ışıklar yakar,
göz kırpar,
yürek burkar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/839839/yaz-babam.html>

penceremden

Penceremden benim;
Gökyüzüne perdeler çekilir.
Nehirler akar karanlık denizlere,
Derinlerimden benim.
Kırık cam parçalarıyla bütünleşen
Penceremden benim;
Anılar düşer bahçeme.
Bir çocuk sesi işitilir,
Derinlerimden benim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/840800/penceremden.html>

gölüşünün darağacı

Benimle başlayıp,
Seninle biten masallarım vardı, sevgilim
Dinlemedin..

Gözlerim dolu,
Sözlerim yarım kaldı...

Bırakıp gidenlerin açtığı,
Kapı aralıklarında ezildi çocukluğumun parmak uçları,
Gömdüm ellerimi
Kederli suretlerin merhametsiz sessizliğine...
Günden güne büyüdü ellerimde dokunmanın uçurumları.
Bir gölge gibi düştüm yalnızlığın eteğine...
Öylece kaldım,
Öylece baktın.

Çıkardın düşlerimden umutları,
Çıkardım ceplerimden cansız hatıraları.

Ağladım...
Ağladım...
Ağladım...

Pencereler çizdim duvarlarıma,
Gözlerimin kanlı suyundan.
Bakışlar çizdim gökyüzü bahçelerine,
Gözlerimin kanlı kuyusundan.
Kurtarmak için aşkı,
Mesafenin tutsaklığından,
Karanlığından,
Umutsuzluğundan..
Yokluğun sisli yokuşlarını aydınlatan
Güneşler çizdim.
Doğmadı.

Bütün kalbimle sevdiğim gölüşünün
Darağacında sevgilim,
Cümleler kurdum,
Adaklar adadım,
Kurbanlar sundum Aşk'a,
Olmadı...
Sustum...
Gölüşünün darağacında
Yüreğim asılı,
Gözlerim dolu,
Sözlerim yarım kaldı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/842356/gulusunun-daragaci.html>

birşey söyle

Yanmış gözlerimin ışığı,
İki isli lamba,asılmış geceye.
Yüzüme bak, mecalim kalmamış.
Zehirli bir sarmaşık büyümüş içimde,
Her yanıımı sarmış.

Birşey söyle,
Böylesine ağırlaşmışken,
Konuşmak yükümü hafifletebilir mi!
Gözlerinden su almış bir gemiyim ben
Balıklar taşıyabilir mi kıyıya yorgun gövdemi?

Birşey söyle;
Hoşca bir veda sözcüğü.
Göğsümün çukurunda yuva yapan kuşa
Yeniden seslenebileyim.

Birşey söyle,
Toprağın sessizliğini delen kökler gibi
Batsın kalbime.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/845235/birsej-soyle.html>

Sakin ölme çocuk

Uykumun kulağına kurşun dökmüşler,
Boş yere ağlama çocuk.
Nedense içimi acıtmıyor hiçbirşey
Bana yaralarından bahsetme çocuk.

Ayaklarım kendi soyunun kaygılı betonlarına gömülmüş.
İstesem de doğrulamam yerimden,
Çağırma gelemem,çocuk
Çoktandır ölüyüm ben.

Öldürecekler seni
Kaç,saklan çocuk!
Öyle işlenmiş ağır suçun da yok;
Top oynarken kırdığın pencere,
Bahçeden aşırıldığın elma,
Oyuna dalıp eve geç kalman,
Ya da;
Sokakta oyuncak diye bulup sarıldığın bomba.
Bunlar da sebep gösterilebilirdi fakat değil çocuk.

Öldürecekler seni,
Çünkü kutsal bir şehrin karşı tarafında doğdun.
Öldürecekler seni,
Çünkü daha bir çocuksun.
Öldürecekler seni,
Çünkü zayıfsın
Ve zayıfların yaşama hakkı yok.

Yıkıntılar altında kalan kalbine söyle,dirensin
Sakin ölme çocuk!
İnsanlık kola şişelerinde mutluluğa kapak açmakla meşgul.
İzin ver ona biraz daha serinlesin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/845723/sakin-olme-cocuk.html>

sana mektup var

Yağmurla başlayan ve karla kaplanan yeryüzümün öyküsünü
Ses,söz ve resmin sınırlarına sığmayan bir kalbin geniş coğrafyasında,sana yazıyorum.
Akşam olmak üzere.Rüzgar artık anılarda kalmış baharlardan esiyor.Dere kenarında söğütler hemen kıyısında otlar
ve bahçemizde erik ağacı usulca kıpırdanıyor.Ormanın bitişiğine kadar uzanan evler bir şal gibi karanlığı omuzlarına
alıyor,gözlerinden yayılan solgun ışıkların üstüne bir perde gibi düşüyor gece...Sana anlatmak istediğim o kadar çok
şey var ki...senden duymak istediğim...Boş bir çaba benimkisi biliyorum ve biliyorum bilmelerin korkunçluğu.Bu
yüzden susmaların koyuna bırakıyorum mektupları...

Oysa sana akşamların hüzünlü gemiler gibi yüzen bulutlarından bahsetmek isterdim,
Işıltılı yıldızlarla süslenmiş gecenin dalga dalga yağın yalnızlığından...
Bir hayal benimkisi...Gece boyunca uzayan ve donuklaşan bir hayal.
Sokak lambasının aldatıcı ışığına sığınan yorgun kelebeklerden farksız ümitlerim ancak biliyorum yinede ümit
etmeliyim belki birgün deyip başlamalıyım yaşama arzusunun diri tuttuğu yeni bir ümide sürgün vermeye...
Hiçbir dal dokunamaz güneşe ama yinede sen bu kadar ulaşılmaz olmasaydın keşke ve bir hayal olarak
kalmasaydın...

Bu senin için kaleme aldığım fakat adresin olmadığı için sana gönderemediğim mektup.Onu buraya bırakıyorum
umarım yolun buradan geçer.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/848691/sana-mektup-var.html>

Sen Ben ve Şehir

Bu şehir senin,
Renkli ışıklarında.
El ele gezebilen aşıklarında senin,
Süslü camekânlarında.
Sen bu şehrin gülen gözlerisin,
Mahcubiyetin yere düşürdüğü yüzüme.

Bakarsın fakat görmezsin.

Ben bu şehrin sokaklarında paltoyum ;
Üzerine örtülmüş bir kimsesizin,
Kirlenmiş,çiğnenmiş,ötelenmişim.
Varoşlarında nasır tutmuş elleriyim bir işçinin;
Yıpranmış,küçülmüş,ceplere gizlenmişim.
Nefesimde soğumuş kışlar,
Bir kibrit alevinde yanmış sade güneşim;
Sönmüş ve kapkara kesilmiş.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/849092/sen-ben-ve-sehir.html>

papatya beyazı

Yaralarından zırhını kuşandı kadın,
Papatya beyazlığında.
Gecenin simsiyah bakışları altında,
Acının kabuğunu soyundu,
Çocukluğunu sakladığı çeyiz sandığına
Ve sınıksız yumdu avuçlarını ruhunun
Merhametin sıcak dudaklarına.

Hayat işte, dedi,
Herşey bizler için
Ve sustu...
Herşey başka türlü nasıl anlatılabilirdi
Bir yabancıya.

Kınını kesmekten körelmiş kılıç
İnsandan başkası mı
Ey bilge soruyorum sana
Ve soruyorum
Mutluluğun yükselen basamaklarından
Acıya düşen kanlı resim
Neden hâla papatya beyazlığında?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/849320/papatya-beyazi.html>

yolcu

Yollar geceyi anlatır bazen
Bazen de yalnızlığı.
Ayrılık hasreti getirir bazen
Bazen de pişmanlığı.
Başlar gönülde birden hatıra yangını
Gözyaşları söndürür bazen
Bazen de dudakların çılgılığı..

Ruhunun takılı kaldığı ağlar çekiledursun
Gözlerinin boşluğunda örümcekler gezmekte.
Farklı desenler gözbebeklerinde gezedursun
Kırpiklerin hep aynı nakışı çizmekte..

Hep keşkelerde kalan başlangıçlar
Gençliğin sınırlarını gersede
Beş para etmez öfken
Ve seni anlamaz yumrukladığın hiçbir duvar
İçilen sigaralar yaz nezlesi kadar hafif
Efkârı dahi bağrına basmaz..

Her durakta bir hayali
Sal gitsin deli rüzgara
Uzağa... uzağa...
Yolların doğupta gittiği en son durağa...

ernail ağustos 2001

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/852046/yolcu.html>

Maria

Mavi peronlardan göçüp gidiyor kuşlar,
anlıyorum ayrılığın vaktidir...
rüyalardan uyanma vakti.
inanıyorum çiçeklerin sözüne,
aşk ve bahar tekrardan ibarettir.

Sen de inan Maria,
Saçları dökülen ağaçlara
Gelenler;gidenler olmayacaktır.
Ve inan Maria
Gökyüzünde akıp duran kanlı nehirde
Yıkılan bulutlar
Gözyaşlarını dışarı taşırmayacaktır..

Güneşin tozları yeryüzüne kondu...
Herşey kuruyor,
Gör Maria kurduğumu.
Rüzgarlar bana yetmiyor,
Üfle...sönsün, gözlerimin mumu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/852510/maria.html>

sessizler mezarlığı

Biraz uyu,olmaz mı?
Sabah olsun,gidersin.
Yüreğim kağıt gemiler koyu
Batsın gemileri,gidersin.

Ayrılığın kapıları hep açık olur
Gidersin,ses gibi uzakta kaybolur.
Kalan,kırık dal olur çaresiz
Rüzgârda yaprak gibi gidersin
Kalan kadar çaresiz.

Aşk,kırık bir kalbi onarabilir,
Yakub'un aydınlanan karanlığı gibi.
Aşk,kalanın elinde ancak bıçak olabilir,
Yusuf'un kana bulanmış gömleği gibi.
Elin bulansın kanıma,
Gidersin,kalbimde soğuyan kan olur.

Ayın suya düşen gölgesini hatırla,
O yıkık taş evi;
Serçelerin oyuklarına yuva yaptığı.
Yıkılan ve ölen o taş evi hatırla
Kalanları nasıl yaşattığını.
Hiçbirşey kalmamasın geride
Kanatlarından vur.
Gidersin,anıların da katili olur.

Aşk hangi kefene sığar sevdiğim,
Bir mendil yeter mi kalbi sarmaya,
Bir göz kaç damla yaş sağır sevdiğim,
Kaç mendil yeter kanı durdurmaya?

Bilsen,
nasıl benziyor ellerin,
Sesimi tutan sağır bulutlara.
Ruhumun derinliklerinde yatan,
Yanyana uzanmış boş tabutlara
Nasıl benziyor ellerin,bilsen...

Sessizler mezarlığına gömüyorum sesimi,
Yüreğimi yanına al
GİTME bensiz,
GİTME SEVDİĞİM.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/854399/sessizler-mezarligi.html>

Onu vurdular

Biliyor musunuz?
Ben bir kuşum.
Bu, size tuhaf gelebilir,
Daha kötüsü komik.
İnsansı yanınıza bırakıyorum
Benim adım kınalı keklik.

Bir öğlen sonu evime dönüyordum,
Uzaktan kalabalığı farkettim.
-Herkes neden toplanmış bizde,
Bir terslik mi var,
Bu inceden tüten duman da ne?
Soruyordum,kendi kendime.

Size de olmuşsa bilirsiniz,

Bir korku çarptı kalbime önce
Sonra sancımaya başladı tüylerim,
Felaketin,
önceden hissedilen tuhaf bir yanı vardır,

Dokundu,ürperdim.
Düş-
tüm.
Kıpırdayamıyordum.

Onu vurdular,dedim.
Onu vurdular.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/854823/onu-vurdular.html>

şah-ı geda

Ben alçağa hor bakma sevgili
Yüce dağlarda yerden yükselir
Her perişan haneyi boş sanma
Bilmezsın içini ne gizlidir

şah-ı geda olsa dil gevhere meyletmez
Gül-i ahmerin için sengi kabületti
Derdi yanmaktır ah ile sürûr dilenmez
Çeşm-i ateşin için çengi kabületti

Bir dem usanır hicabtan
Açardı sırr-ı mahremin
Her cevri katre-i ummandan
Bilmeseydi rahm-i merhemin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/856526/sah-i-geda.html>

Çırpınış

Düşüncenin kafesinde kanat çırpan kuş
Pencerene konar her gece
Yaşamak ister özgürlüğünü gönlünce
Bilmez tutsak olduğunu
Seninle çoğalan yalnızlığını
Bilmez yaşamak dedikleri bir uçurtmadır
Kopar ipi günün birinde
Uçmayı da bilmez
Onunkisi
Çırpınıştır sadece

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/856897/cirpinis.html>

bavul

başımın toprağına daldırdım ellerimi
bir avuç kum
bir tutam ot
savurdum...

zaman geçti...
zaman geçti ve gitme vakti geldi

ve ben
bir kaç eşya
bir kaç müsvedde ağırlığında ben
alışamadım
ruhumu sığdırıp bavulda taşımaya.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/859156/bavul.html>

döngü

Gecenin boşalan küvetine
Renkli gözyaşları dolduruyorum.

Sokakların kederli yalnızlığına
gömülürken adımlar
Bir sus, kaç ses eder biliyorum
Ve çiğnenmek
beklerken nasıl bir duygudur
Kapının eşliğinde yatan
paspas kadar biliyorum.

Ruhumdan bedenime arttıkça baskı
Kesip bileğimden
kanımla döküyorum aşkı
Neden biliyor musun
Ölmek istiyorum?
Çünkü olamıyorum
Kabuk çok sert ve kırılğan değil
Yeni bir ben kendimden doğamıyorum.

İnanmak gerek belki de
Yarım kalanların bitmişliğine.
Soğuyan bardakta çay
dem tutarken özleme
Alışmak gerek biliyorum
Yanıyorum,tutuşuyorum..
Alışamıyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/911662/dongu.html>

üşüme

İlla yaşanmış olması gerekmez;
Biten gün ömürden düşmüş sayılır.
İlla yaşamış olması da gerekmez
Sönmüşse soba,
Oda,ölmüş sayılır
Çünkü soğur.

Cevaplaması hep güç oldu benim için
Nasılın diye sorma
İyyim ben,
Bildiğin gibi işte..
Bilmediğin kadar da yalnız.

Gözlerimde kupkuru yaş...
Hırıltısı dinmiş
Göğsüm; bir durgun deniz,
Kalbim; kırık tekne,
Batmış..

Elleri çiçeklerle dolu,
Kolları boş
Ağaçlar da yalnız mıdır sevgilim?
Ormandır belki de yalnızlığı hiç bitmeyecek olan
Yalnızlığı her ağaç kadardır çünkü
Gitgide büyüyen
Gün geçtikçe çoğalan.

Dışarda hayat nisan kokuyor,
Sen kokuyor rüzgar.
Perdeyle pencere arasında kokluyorum;
Sedyeye bulaşmış kanı
Ve serum kokusunu

Ve tanıyorum morgun soğukluğunu,ellerimden.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/914906/usume.html>

Gitti ve durdu
 Hepi topu iki adımdı.
 Açıkta kapı
 Elini cebine götürdü
 Umut arıyordu
 Sağa sola kaydı
 Sarhoştu anahtar
 Kilidin yolunu bulamıyordu.

Gitti ve döndü
 Baktı,yutkundü...
 Sövdü saydı,küfretti,
 Tövbe dedi,
 Dua etti,
 Yoruldu.

Gitti ve geldi adam
 Öteye ve beriye,
 Geriye ve ileriye,
 Kıyıya ve ucuna;
 Uçuruma.

Gitti ve geldi adam
 Zabıta ve komutan,
 Memur ve asker
 Ve seyirciler
 Geldiler.
 Adam diklendi,
 Adam direndi,
 Eğildi büküldü,
 Çöktü.
 Kenara itildi.

Yıkın,dedi, ekip amiri
 Yıktırmam,dedi,adam
 Yıkmayın,
 Yıktırma, komutan.
 Adam öksüz bir yürekti,
 Yetim gözleri kocaman irildi,
 Çaresizliğini akıttı insan çölüne..
 Ellerini uzattı
 Yıktırma , dedi.

Ne desindi komutan
 5216,5393 sayılı kanun
 Ya da 775'le mi başlayan
 Yoksulu adamdan saymayan
 Hangi kanunu sayıncı
 Hangi yıkıntının altına girsindi
 Neyi anlasındı adam?

Yıkın, dedi,tok sesiyle amir
 Ruhsuz makiner tekmeledi duvarları
 Altında kalan neydi kim bilir?
 Yıkıldı evler,
 Yıkıldı bakkal
 Ve adam.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/915992/775.html>

hangi ben

Kaç kişi yaşıyor bende,bilmiyorum
Birden fazla olduğu kesin
Seni seven şu adam örneğin
Tam bir budala olmalı
Ben olsaydım sevmezdim.
Biri var asla beklemem diyen
Biri de var ki tanıdığımđan beri bekleyen
Gözyaşından nefret eden de var
Durmadan ağlayan da.
Biri var usta
Hersabah erken kalkıyor
Diğeri hepsine acemi
Her gece hayata yeniden doğuyor
Uyumak istemiyor biri
Diğeri uyanmak.
Bıçak tutuyor kimi
Kaba ve ilkel
Kaleme tutunmuş kimi de
Yüreğime yakın
Karanlıkta
Tıpkı bir el gibi
Anlamak istiyor beni
Doğmayı bekliyor kimi içimde
Kimileride çoktan ölmüş
Senin gibi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/918305/hangi-ben.html>

AĞIR

Kalplerde sevgiye açılmış boşluklar var
Ancak
Sevgilerin açtığı boşluklar daha çok yer kaplar.

Ateşin kendisi yanmaz,
Boğulmaz su dipte kalınca.
Bilmez ölümün tadını,hiçbir katil,
Kendini öldüren den başka.

Dinle,
Boşluğunda denizin
Aşkı,ayrılığı ve sonrasını
Kayalarda son bulan iniltileri duyuyor musun?
Dinle,
Ruhunda çıplak gecelerin
Ateşi,rüzgarı ve yağmuru..
Yaklaşan adımlarımı dinle
Kapına doğru..
Bir his..
Çılgınca bir his...

Bütün bildiklerini topla
Sana öğretilenleri çık
Ne kalır geriye?
Sen
Ya da bir hiç.

Dinle,iyi dinle
Anlamıyorsun..
Denizin boşluğunu,
Sarhoşluğunu balığın,
Kıyıya nasıl vurduğunu
Ve pul pul kurduğunu.

Hatırlamıyorsun ,
Belki de unuttun..
Uzayan bir akşamdı gün.
Işığa bakıyordun,
Oysa karanlığı görür gibiydin..
Birşeyler geçiyordu gözlerinden
Gözlerime doğru
Sessizce tükenişinden...
Artık yoktun.

Cümle kapıda kırılan ümit,
Ranzalardan aşağı sarkan çarşafarla asılıyordu.
Avluda kesilen volta ,
Düşen yağmurla havalanan kuşlar
Ve sevdan
Alıp başını gidiyordu uzaklara..
Hani hep gitmek istediğin..

Gözlerime perde olmuştu yokluğun,
Alnımı çizmişti tırnaklarıyla sükûtun,
Miyadı dolmayan bir mahpusun
Zindanlarda aradığı ışık misali
Ellerini arıyordum
Sen yoktun.

Yokluğunu tattım

Varlığından ağırdı..
Anladım nihayetinde
Taşıyamıyordu kalbim
Anladım
Ve
Bıraktım..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/920041/agir.html>

Ŗiir krallığı

YaŖamak ne çok Ŗeydi
Eksik kalmıŖ
Karanlığı kuŖanan çerçevede
Söndüğünde ay
Yıldızlarla tamam olmamıŖ gökyüzü kadar

Ve sen tüm parçaları tamamlayabilirdin
Bir bütün olmasaydın eğer.

Gamlı bir gezginin
Ezgileriyle oyalıyordun kendini
Geldiği uzaklığı bilmeden
oban ıŖlıđıydı gülüm kulağına değen o hoŖ nağme
Tahta bir kaval gibi kırılıp
İkiye bölünen geceden.

Çok zaman önceydi
Yüzünde kayboluŖum
Sesimde yağan kar sessizliği
aresizliğimdi
AŖktı bütün suslarımın gizi
Seninle kuŖatılmıŖ emberde
Yıllarca sürdürdüm kalbimin izini
Bulduğum bir rüya bitimiydi
Dudaklarının alaycı kıvrımına sokuldum
Ve zehirledim kendimi seninle bir akrep gibi

Verilirken selalar mevt-i kadimine aŖkın
Kefenlendi içimde sevgili vefa ile yadın
Nefret dolu bir söze bile değmezdin sen
AŖk dedi konuŖtu dil
TutuŖtu gönül mabedinde binlerce kandil.

Ŗimdi bir gerçekle yıkılabilir Ŗehirlerim
Ve kurulabilir boŖ bir sayfayla yeniden
Ŗiir krallığında yaŖıyorum ben
Dilersem bir kuğuya dönüŖebilirim
Yüzdüğü gölün sen olduğu
Dalabilirim derinlerine gözlerinden
IŖık gibi giren
Tıpkı bir evin penceresinden.

Her düŖ bitmediği surece gerçektir
Ama ben umutsuzluğu aŖıladım kağıda
Yağmurların hiç dinmediği bir sokak var krallığımda
Kimselerin olmadığı
Gidip ağlamak için tükeninceye kadar içimdeki sen.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/928368/siir-kralligi.html>

sevgili

Tek damla yaşı yer kalmamışken
Sığdırabilir gökyüzünü bir göz genişliğine
Kalpler de böyle sever
Bakmazlar kendi küçüklüğüne

Aşkla ölümsüzleşen
Bağışlanmış bir an dışında
Neye sahibiz
Konuş sevgili
Yeterince yakın değil mi ölüme gözlerimiz

Yeryüzü bahçelerinden
Denizlerinden ve çöllerinden
Alarak geçiyor birşeyler
Rüzgar sevgili rüzgar
....esiyor...
Bizi hiç bilmediğimiz yerlere götürebilir..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/931407/sevgili.html>

cehennem in efendileri

Firavun buyruğu,çakal tük rüğü
Kudurdu azgın köpekler korusu
Sırtlanlara düştü ihanet düdüğü
Kendini kustu barış
Salyalı ağızlar dolusu.

Karanlık mağralara aktı yılanlar
Kinle çoğaldı yarasa sürüsü
Fısıldadı şeytan;harlayın ateşi
Sıkıca tutun maşalardan
Kabile layık evlatlar olun
Kalleşçe vurun kardeşinizi sırtından

Fısıldadı şeytan;
Haydi haksız yere kan dökün de
Cehennem in efendileri olun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/943242/cehennem-in-efendileri.html>

koza

Yol ayrımı
Bir son ve bir başlangıç
Suda kırılan ışık
Boşluktan dönen el
Herşey parçasıdır belki de
Krizaliti çoktan çatlamış bir kozanın
Bir avcı vurmuştur belki de
Korunağıma kanat getirecek olan periyi
Geçerken bir ormanın derinliklerinden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/946060/koza.html>

yüzleşme

Yürüyorum, önümde bir ince hayal ,
Sisler içinde gece,
Suslar içinde ...
Tutunamıyorum.
Tutamıyorum,
Bir kor var içimde
Bir korku,
Bir sancı,
Eskiye ve yeniye
Ve yaşama dair.

Toprak damlara çöküyor hatıralar
Karanlığın avlusundan geçiyor birileri
Anne diyor bir çocuk,
Bir babanın dudaklarında küçülüyor tebessüm.
Gaz lambası aydınlığında bir hayat sönüyor..
Kurmali bir saatte duruyor zaman.

Kırılıyor iskeletimin çürüyen dalları,
Düşüyor gölgem ruhumun salıncağından.
Kaçıyorum bir gelen var arkamdan,
Kaçıyorum,
İzler bıraktım arkamda
Ölüler ,
Aynadaki adamdan kaçıyorum
Yetişip gözgöze gelmesinler.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/946724/yuzlesme.html>

aşınma

Yanyana tuğlalarla örölür her duvarın yalnızlığı
Herbiri bir kapıyı kapar güneşe açılan
Işığa olan inanç yiter
Hapseder ustasını
Yanyana örölür tuğlalarla duvar yalnızlığı

Geceleyin çoğalır acılar
Bölünmüş uyku aralıklarından girer
Terkeder sahneyi oyuncular
Tekbaşinalığın kuyusuna akıtır kalpler yaşlarını
Geceleyin çoğalır acılar

Kendi söküğünden yırtılır terzilerin elleri
İpliklerce soru
Sorularca iğne
Yürür bata çıka geçmişin karanlık koridorlarında
Cennetin bir adım ötesinde başlar cinnet
Uçuruma sürükler kuşlar bakışlarını
Ve aşınır zamanla
Ve buğdaylarla aşınır en sert değirmen taşları

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/955449/asinma.html>

miço

yılların kafi gelemediğine
bir acı gelir
büyürsün ansızın...

gecenin içinde ışığın büyüüne tutuluyoruz
sanki dışındaymışız gibi herşeyin
bırakmış gibi geride tüm karanlıkları
kaçabilmiş gibi
aşktan,
sevgiden,
nefretten...

oysa
su alıyor sandalımız gözü yaşlı fenerden
yakalanıyoruz tutduğumuz ellerden
kırılıyoruz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/962977/mico.html>

yalan

bir yer bulmuştum sonunda
kaçırıp kalabalıklardan,
gizleyecektim , yüreğimdeki mahrem çıplaklığı.
yıldızların penceresinden bakacaktım
hüzne dalan güzel meleşime.

ölüme terkedilmiş ıslak kanatlarından
çöl ateşi tenine konacaktım
günaha yakın...
bir öpüş kadar sıcak...

deniz yağmurları kesiliyor dudaklarımdan...
bıçağımla yontmuyorum sözcükleri artık
ne yapsam boş
ellerimi bağışlamayacak dilim.
ne yapsam boş
koyu gölgeli varlığında bağışlanmayacak
tanıksız vurulmuş düşlerim.

kavuşmaların veda ettiği limanlardan
dik bir yokuşu tırmanıyor kalbim
durup seyredecek oradan
beyazı örtünmüş masum düzlükleri
ve inanacak aşka yeniden.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/964052/yalan.html>

kar yağıyor ve ben

Sonbahar
Öncesi düş bahçesi
Bu sarı ve kızıl yaprakların
Sonrası defin yalnızlığı
Çimenlerin ruhunu saran akşam karanlığının...

Çıplak tepelere koşar,
Rüzgar ve bulutlar.
Peşinde yiter çocukluğunun,
Tahta bacaklı çocuklar.
İki değnek ve dayanç
Merakın bakir toprağa çekinen dokunuşları olur
Ve kayar yeryüzü güçsüzlüğün kollarından..

Kalbin bekler..
Gözlerin aramaktan yorulur
Bakarsın ay da görünmez olur
Bakarsın yürür kaplumbağa yıkılan yuvasına
Acelesi yoktur..

Kar yağıyor
Ve ben..

mevsimlerin cenazesıyla doluyum ..

Gül cesetleridir
Avuçlarıma gömdüğüm..

Kar yağıyor
Ve ben..

Ellerimi açarsam eğer
Bir ceylan geçsin
Gözlerinin kuruyan yeşilliğinden
Ve bir kuş
Soğuk mevsimlerin belleğinden
Uçarsa eğer
Kanatları tam olsun ne olur..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/970169/kar-yagiyor-ve-ben.html>

aşk düşü

şimdi şuracıkta kapasam gözlerimi..
Bir vapur gelse karşıdan
İçinde sen
Tutsam ellerinden
Götürsem kıyısına gençliğimin.

Sıcak bir günden geçse
Suları billurdan bir dere..
Yürüsek yalınayak
Gölgesine söğütlerin..

Saçların omzundan
Derin bir geceye dökülse..
Karlardan göğsünden
Hayalleri açılsa
Pembe yanaklı çiğdemlerin..

İki kaçak gibi ellerine tutulsa ellerim
Kapasam gözlerimi..
Yansa koynum nefesinden
Üşürken altında bir battaniyenin.
şimdi şuracıkta kapasam gözlerimi..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/971033/ask-dusu.html>

insan ve suç

Atlar ve filler
Ve tank..
Kılıç ve mızrak
Ve yay..
Patladı tüfeklerde barut.
Snglerde zafer
Snglerde sevinç..
Snglerde kan
Ve iyi dilekler..
Babalar ve oğullar
Ölümden geçti yollar..
ahlar ve piyonlar..
Yeryüzü st açık tabut..
Geçtiler kara bulutların altından..
Uçaklar ve misket
Sokaklar ve çocuk
Ve diyet
Anne karnında ölüm bekleyen bebek..
Atom ve nükleer
Tam kalbine dünyanın
Atom ve nükleer
Tam ortasına insanlığın..
İşlenecek bir suç kalmasın
İşleyecek tek insan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/971695/insan-ve-suc.html>

ses yitimi

Yorgun bir güneşi getirecek yağmur kuşları
Işıkları dökülecek pencereden
Ve telaşı sokaktan geçen insanların..

Sevdiğim yüzler gelecek
Unuttuğum..
Tanımadığım.

Sesler sinecek ardına
Bir duvarın
Bir kapının..

Zaman geçecek
Hazin bir rüzgar gibi...
Zaman geçecek
Harap bir bahçeden..

Çiçekler soluyacak matemini
Kalbimde yığılan anıların..

Zaman geçecek...
Siyah beyaz bir resmin derinliğinden..
Çekilecek bütün sesler..
Eşyası toplanmış bir evin geçmişinden
Son kapı sesi çekilecek..
Merdivenleri inecek
Son ayak sesleri..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/973498/ses-yitimi.html>

uyanmayı dilemek

Ve akşam;
Alaca bir kuş
Konda göğümüne..

Ağla çocuk
Teselli yok, telafi yok ..
Yalnız bir kalış var zihinlerde
Sonra yüzünün yalnızlığı ..
Sonra karanlık ;
Sönmüş ışık yalnızlığı..

Uykudan uyandırılıp verilen haber şaşkınlığı
Sendeleyip düşen bir top ateş
Midedin üstüne,
Altına kalbimin..
Bir top ateş
Çıkmaya çalışan boğazımdan..

Uyanma umudu bir ölünün
Var mıdır hâlâ
Çürüyen tarlalarında umutsuzluğun
İnce boyunlu laleler
Ve duası yağmurun..?

Her yer hatıra her yer çalı
Söküldü kahr hırkamın yamalığı
Gözleri meçhule giden
Gördüm biriken kalabalığı.

Dokunmak ayak uçlarında başlayan soğukluğa
Ve anlamak
Bitenin ne olduğunu
Ve unutup bir an
yeniden başlamak anlamaya..

Karşısında ölünün
Sözler ne denli zayıf
Çıplaklığını giydirmek için ruhun
Ne denli zayıf kalpler..

Diner acılar ,
Uyuşur sancı dediğın
Gün gelir yerini başkası alır,
Gönül heybende biriktirdiğın..

Sessizlik iyi değil
Ya da uyanmasını dilemek
Ağlamaktır en iyi ilacı ölümün
Ağla çocuk..
Ağlamakla geçer benim bildiğım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/980672/uyanmayi-dilemek.html>

özgürlük savaşçıları!!

Gerillası sırp
Mavzeri alman
Sözüm ona kürt milliyetçisi
Etekli kahraman

Kaçırın dağlara gariban çocuklarını
Tatile gönderin kendi karınızı
Ermenilere vadedilen devlet için
Akıtın toprağa kürt kanını

Sıcak bürolarda oturup semirenler
Fransada şarap içip havyar yesin
İrandan din getiren dinsizler
Yakın camileri desin

İngilizin petrol
Rusun karadeniz hayali
Hangisinin umrunda
Dogunun yıkılmış mahallesi

Bu dava ne kürtlerindir
Ne de başka bir milletin
Yeryüzünde iki topluluğun savaşı daimdir
İnananların ve kafirlerin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/993146/ozgurluk-savascilari.html>

yol ve karanlık

Hiçbiryere varmayan yollar vardır
Yaşama sevincinin çalındığı kapılarda
Adımların boş bir silah gibi atıldığı
Bakışların uzayıp gittiği yollar vardır
Yıkılmış bir evin penceresinden
Gecenin bir yarısında
Tenha sokaklara yürür
Tanıdık yabancılar gibi gülümsemeden

Işıklar söner
Ve hatırlar insan
Birkaç satırla giderilmeyen yalnızlığı
Nehirler sürüklendiğini bilmeyebilir
Yine de anlar insan
Kumdan bir kalede yıkılma vaktinin geldiğini
Sular yükseldiğinde izler silinir
Ve alıp götürürler bir gemiyi
Uykusunun derinliğine açık denizlerin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/995533/yol-ve-karanlik.html>

zirh ve kılıç

Ne kadar tanırsa tanısın kendini
Bir yanı hep eksik kalır
Çünkü insanın alacağı son dersi;
Kendisidir.

Mevsimlerin yazgısıyla buğulanır pencereler
Bıçak gibi soğur düşünceler de
Yiter demirin kızılığ
Bütün güller,sonunda aynı renge döner
Solgunlugun ellerinde..

İnce urganlar ve yüzgeç
Büyür karanlık,balıkların gözlerinde...
Suda aralanan kapıdan
Sessizce geçip gider,
Dalgalardan yara almış gemiler
Ne kadar uzağa yüzebilirse denizlerden.

Birkez kendiyle başbaşa kaldıysa, sorular
Deşmeye başlar yaralarını ,
Düşünür de düşünür...
Pişmanlığın ağacından asılan insan.
İki tarih arasında bir çizgidir hayat
Başkaları okur taşta kazınmış adını.

Kayıp zaman demleri sızar düşlere
Hatırlamakla ısıtır düşüncenin demirini
Yeni bir zirh yapar insan kendine acılardan
Ve bir kılıç
Öldürmek için sevdiklerini.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1001184/zirh-ve-kilic.html>

susma vakti

Yağmurda havalandı kuşlar
Ve terk ettiler gölgelerini..

Kalp atışlarını dinledim
Kırılmış kanatlarıyla bir kuşun göğsünden..
Gözlerini gizliyordu..
Gidenler böyle yapar hep
Oysa katiller bile
dönüp bakarlar
kurbanlarının yüzüne..
Birazdan birbirini öldürecek
iki düşmandan biri
Bakabilir merhametle diğerinin yüzüne
Çün ki yorulmuştur
hergün ceset görmekten,gözleri.
Sırf bu yüzden
mutluluğunu düşünür cesetlerin
Ve arzulayabilir ölümü.
Çün ki savaş biter
ve askerler bazen yaşamamış olmayı diler..

Ellerini aç ve yüreğini
Biz mevsimleri değiştiremeyiz
Yine de aç ellerini
Ve beni sev...

Bütün yaşam bir andan ibaret olabilir
Belki de bir anıdır
benim mutsuzluğum
Uzakta batıp giden yıldızlardır.

Kim bilir..?
İçimi kemiren uğursuzluğu
umutsuzluğu kanımla yaşattığımı
ve boğulduğumu...

Karanlığın gece ayetlerini yazıyor
kalem
nasıl bir dilsizdir o
Hiç bilmiyorsun
Nelere sustuğunu..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1003969/susma-vakti.html>

ÇOCUK

Minnacık yüreğinde büyük vurgun
Solmasın yüzün bir çiçek gibi
Gülümse çocuk
Sanma koparır bizi hayattan bir kahpe kurşun
Şehitler ölmez güzel çocuk

Taşırız bayrağı şan diye göklerde
Can biliriz sancağı candan öte
Hilal ugruna batar güneşler de
Bu vatan bölünmez güzel çocuk

Allah yardım bize kâfire karşı
Mazlumların gözyaşıyla titretir arşı
Başladı dağların tekbirlerle çınlayışı
Kılıçlar sığmaz kınına güzel çocuk

Tanı atanı da utanma ondan
Köpek bile olmaz sahibini satandan
Kanı bozuk üç beş soysuzdan
Sorulmaz tarihimiz bizim güzel çocuk

Hakk'a nankördür
Gerçeğe kör bunlar
Gözleriyle inkar ederler görmeyi
Biz biliriz biz tutarız Hakk'ı
Ya Rab kabul buyur ümmetin duasını
Yansada ciğerimiz zulüm ateşinden
Kırıyor arslanların küffarın maşasını fakat
Sen öyle bir kır ki ya Rab
Kurusun elleri ebu lehebin elleri gibi kökünden
Cennet olsun vatanımız bizim
Boynu bükük bakmasın hiçbir çocuk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1028635/cocuk.html>

gönül hali

Kâh uykuda kâh uyanık
Dün evveldi ahirde sabık
Hüzünlü deryada bir kayık
Kâh batar kâh çıkar kürek kürek

Kâh yağmur çağırır kâh kar
Söyler durur acep içimde kim var
Bir kuru gül dalında bülbül
Kâh sabah kâh akşam öter buruk buruk

Bayram gelmiş âleme
Elem dolmuş seyrana
Gözler bir yer bulamaz da
Gizler yaşını oluk oluk

Bıraksan da böyle kaldığım sensin
Dil sussa da küstüğüm sensin
Bende ki seni kim ne bilsin
Sor gönlümün halini kırık kırık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1033638/gonul-hali.html>

kıyıda bir yer

İçimin kıyısında bir yer musalla
Gözyaşım mermere damlar
İçimin kıyısında bir yer mezar
Kazar kendi kendini
Derindir suskunun mahzeni
Beni en iyi ölümler anlar

Yalnızlığın kumuna gömer saatler zamanı
Pencereden bakar musallat düşler
Bir hayal bir şarkı
Bir bakışla başlar aşkın intiharı
Asılır duvarlara gölgeler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1034315/kiyida-bir-yer.html>

kağıt para

..

Güneş soğurdu mevsimlerce
Yollara düşerdi ırgatlar
Ayak çatlaklarına acılar yürürdü
Tarlalarda büyürdü çocuklar
Genç kızlar tarlalarda çürürdü
Atıklarıyla büyürdü fabrikalar
Okullarda tahta sıralar çürürdü.

Adam sayılmazdım o günlerde
Herkes beni ayrı öldürürdü
Boğardılar sesleriyle
Ve ben bütün dillerde susardım...

Uzundu günler, upuzundu...
Kavuşmak için geceye
gün sayardım
Ve Allah im bu ömür ne kadar da uzundu,yaşamak için...
Bıkardım...

Küçüktü evimiz
Yan odada annem öksürürdü
Babam yanibaşımda uyurdu
Ve ben bir verimli gibi ölürdüm.

Utanarak yürürdüm yollarda
Ceketimin içinde küçülürdüm
Ne kadar zordu bir yere gitmek
Ve izlemek birinin hızlıca geçişini,tenekeden atıyla.

Bilirdim kavgayı
Kavga bir kuru ekmekti
Yine de utanırdım,kavga etmekten
Ellerimi unutturdum
Ve yüzümü
Saçlarım yollara dökülürdü
Ve ne zaman baksam aynaya
Başka bir yabancı görürdüm
Hüzne bulanmış gülüşüyle bana bakardı.

Adam sayılmazdım o günlerde
Çünkü adam olmak dedikleri kağıt paraydı..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1034483/kagit-para.html>

pişmanlık nöbeti

Ayın ışığını sardı bulutlar
Geceme maziden esiyor rüzgâr
Bir kuru ağaç gibi ömrümden
Savruldu anılar ..

Kayıp yollardan, kızgın çöllerden
Geçip gitti hatıralar
Koşup yetişemedim peşinden
Karanlığa karıştı
keder yüklü kervanlar..

Bir dağ lalesinden sordum seni
Haberini yoktu
Hüznümü döktüm sulara
Kalbimin güvertesinden
Sonu yoktu..

Yumdum gözlerini
karanlığa göz kırpan mumun
Ellerimi çektim
ellerinden umudun
Kurtulup korkusundan çocukluğumun
Düşündüm,
düşsem taş gibi,
koynuna bir kuyunun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1034695/pismanlik-nobeti.html>

yangın sevgilim

Uykularında kabus,gecelerinde karanlık benim
Düğünündeki gelinlik,kundağındaki bebek benim
Yataklarında üzerine aldığı yorgan
Damarlarında akıp dolaşan kan benim

Dudağının kıvrımına saklasan da güldüğünde
Bir feryat gibi koptuğun çığlık benim
Yalnızlığında boğazını sıkın hıçkırık
Bakmaya korktuğun aynalar benim

Gözlerinde bitip yaş kalmadığında
Başını tutup vuracağın duvarlar benim
Aklar düştüğünde simsiyah saçına
Geriyeye dönüp te bakacağın yollar benim

Çaresiz bir anda kapın çalındığında
Zincirle bağlanmış kilit benim kapıda
Ben senin ayağına vurulmuş prangayım
Boynun vurulduğunda kelleni alacak cellat benim

Azrailin kollarına kapılsan da öldüğünde
Bedenini saracak kefen,üzerine çöken duman benim
Son vedayla yatacağın taş o musalla
Seni koynuna alacak mezar benim

Cehennemde ateşin olurum bedenini yakıp
Sanma ki söndürürüm gözyaşlarımı akıtıp
Bir yaprak gibi dalından ayırıp
Seni yerlere vuracak rüzgâr benim.

Orospuların gözyaşlarına bile değmiyorsa hayat
Sen hayatsın,dökülen yaşlar benim
Kalpsizlerin içinde yaşamıyorsa şefkat
Sen Kalpsizsin yitirdiğin şefkat benim

Satırlara döktüğüm sızı, yaralarım kabuk sendin
Şarkılarda duyduğum ses
Ciğerime çektiğim nefestin
Kahpe bir rüzgâr gibi estin ve geçtin
Küle cevirdin o büyük yangını
Yakıcı alevdi sözlerin kalbimde
Sustun...söndün
Ve öldün içimde sevgilim.

2002 güz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1034843/yangin-sevgilim.html>

bahşif

Acı başka bir dile çevrilemez
Duyulabilir yine de
Bir kalpte, kelimelerin yalnızlığı.

A'dan önce biten bir alfabe biliyorum ben
Uzak bir bahçeyi solur gibi anıların..
Bir alfabe ;
İssız bir limana açılan penceresi gibi kalabalıkların ..
Orada duruyor tüm söylenmemişler
Tadı ve kokusu teninin
Ve gecenin serinliği
Büyüyor uçlarında,
Aşkın gölgesini emen parmaklarımın.

Mevsimlerin soğuyan yanı
Geçiyor yeşilliklerden
Ve orada
Bekliyorlar bizi
Yasakları çiğnemededen konuşabileceğimiz
Bir alfabe ,
Ve bir bahşif ,
Sadece ikimize
Bahşettiği Tanrı'nın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1035348/bahsis.html>

veda sonu

Karanlıklarda büyüyor gün batımı
Dağların bittiği yerde
Göğün başladığı
Karanlıklarda büyüyor gün batımı
Büyüyor bulutlarda kızıl gölgeler
Yanmaya başladı uzak köylerin ışığı
Ve söndü giden bir otobüsün peşinde gözler

Yığınla kül
Yaşanmışlığı hayatın
Yığınla kül
Tükenmişliği hayatın
Üfledim rüzgârın nefesine
Bir fırtına yükseldi sesimden
Cesedimin iç cebinde hayalın
Bütün ölülerden daha ölüyüm ben

Göklerde gizli bir el
İtıyor yıldızları yerinden
Görmüyorsun sevgilim
Kuşlar tutuyor
Düşmeye meyilli ağaçları

Düşüş ve yuvarlanış
Duruştur nihayetler
Hiç yaşamamışlar
Ölmezler sen de bilirsin
Bilirsin acıya ekilmiş bahçedir kalbimiz
Bizden habersizce büyür birşeyler
Duyamayız sessizliği
Söylenmemişleri duyamayız
Tanıyamayız küllerinden
Yanmış bir ağacı

Bir yaprak rüzgârı diler kurduğunda
İçini döker bir yasemin
Camdaki yansımasına
Buğulanan hüznünde kaybolup yanılısamanın

Yağmur pencerenin sesidir
Bir perdedir sokağın ayracı
Sustur kapı
Sükuttur duvar
Matemdir ev
Ve yabanıldır gecenin başlangıcı
Yolları karanlığa saplar
Usulca örer ağını düşünceler
Ellerimize bulaşır yakarışları
Kendini bağışla suya
Masumca içer toprağın kanını çiçekler

Çağırın bir girdabın tandırında
alev aldı başakların yüreği
Bir buğday tarlasında uzadı saçların
Bereketten doğdun sen
Benim terkedilmişliğime
Bir çizgi gibi yalnızlığıma
Avuç içime

Artık sarılmak istemiyorum
Başım ayrılığın eşliğinde

Boynuma düştü incecik bileklerin
Benim sevgilim aşk
Benim celladım
Düşün bir giyotin
Ve bir düşüştür
daima aşka gözlerin..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1037279/veda-sonu.html>

işçi

Akşam beş'ten sonra zaman
Zamandan ömür
Akar gider...

Çimento tozu,
Beton molozu
Kanımı emer ellerimden.
Ellerim patron
Biliyor musun
Daha sağlam değil demirden
Onlar etten ve kemikten

Bir işi de düzgün yapamıyorum
Vallahi zararına bakıyorsun beni
Ah bilmem mi
sensin dünyanın en iyi yüreklisi
Düştüm şuraya öldüğümü sanmıştım
O güzel yüzünün aydınlığında uyandım
Ah nur akıyor yüzünden nur
Yalanım varsa ben de patron olayım
Kalkıyorum
Bağırma patron bağırma
bir semer vurdunsa sırtıma
Eşek değilimya ben anlarım müzikten
Korktuğumdan değil de
Sesinin farkı yok anıran eşekten.

Dur kızma hemen patron
İşte semer
Dilediğin kadar doldur
Hem belli mi olur
Bakarsın Allah sana yeni bir hayat verir
Hem fena mı olur
Ekmeğini altına
Suyunu paraya çevirse
Ooohh semir patron semir

Sahi bir ömür kaç kuruş eder
Şu zavallının da bir evi var mıdır
Bir bekleyeni
Belki bir derdi
Ah unuttum
herkesin vardı bir derdi
Çok mu konuştum
Neyse ki içimi duymuyorsun patron
O sana hep küfür ediyor küfür..

Kir ve ter bu
Sömür patron sömür
Bedelini ödemesende olur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1037594/isci.html>

Anne

Al beni koynuna uyut anne
Oku üstüne göğsümdeki mezarın
Kemiklerim kırıldı mı hep
Batıyor kalbime
Avut beni avut anne
Ağudan geçiyor zehirden gece

Büyürsem yüzün güler sandım
Gider sandım üstümüzden
Tanrı'nın karartması
Bırak ipini bırak anne
Gökte bir yol bulamaz
Vurdular uçurtmamı

Ne gün çalındı umudum
Kapandı kapılar yüzüme neden
Sevgi acı nefret acı
Acı bütün hisler içimde
Sen sür yüzünü
Sür içime anne
İyileşsin yaralarım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1038398/anne.html>

marcus

Adı marcus
İçi kin
Dışı nefret
Marcus nifak tohumu
Yerel casus
Görevi ihanet

Bir hayali var marcusun
Türkleri yok etmek
Atalarıyla aynı kanı taşır
Her çocuk
Bize öğretiler
Marcusa da öğretmişler

Kültürden bahsediyor marcus
Hoşgörüden
Soruyor marcus cahilliğinden
Neden camimizde papaz yok
Neden yok ayin ??
Ah marcus
Bunu da mı bilmiyorsun?
Sen camiye gitmediğin için

Annelerini öldürüp
Çocuk sevgisinden bahsediyor
Bbc den bir muhabir
Tıpkı marcus gibi
Tıpkı marcus gibi
O da seviyor İstanbul'u
Olaysız bir caddesinde
gaz maskesi takıyor
Arka fona
işledikleri cinayetlerden birkaç resim
Oldu işte
Türkler katliam yapıyor
Yemezsiniz buyrun diyor

Marcus marcus
Sevgili marcus
Sen ve dostların
Bu kadar aptal olmak zorunda mısınız ?
Dönün lütfen dönün
Nasıl dönmelek var kanınızda
Babalarınızın izinden
Cehenneme gidiyorsunuz
Şeytan bile kaldı arkanızda.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1041298/marcus.html>

Ömer

Ağaçlar kırırtısızdı,kuşlar sessiz
Benimle nöbetteydiler o gece
Bütün güneşlerden bir akis gibi
Nazlıydı bayrağım gönderde

Dalga dalga yükseliyordu hilâl
Dalga dalga parlıyordu yıldız
Gülümsüyordu benim aşkım
Gülümsüyordu benim canım
Gülümsüyordu al bayrağım
Kalbimi ısıtan bir sevgiyle
Ömer diyordu
Ne yalnızsın burada ne de kimsesiz

İçimde kutlanmış bir sevinç çoğaldı
Denizleri içecek bir susuzluk
İçimde kanatlanmış bir güvercin
Havalandı sonsuzluğa uçmak için

Ömer dedi bir ses kulağıma
Geçit verme gelen soysuza
Bu emirdir
Sonu şehadet muhakkak
muhakkak bu da emir.

Serin bir rüzgâr sardı bedenimi
Siper oldu ağaçlar gövdeme
Ölme dedi sakın Ömer
Yere sermeden o hainin leşini

Ölme dedi sakın Ömer
Annemin duası babamın ellerinden
Ölme dedi dökülen yaşlar
Öksüz bebeklerin gözlerinden
Yükseldi sesler
Ölme dedi sakın Ömer ölme
Toprağın yüzbin yerinden
Bu emirdir
Sonrası şehadet muhakkak
muhakkak bu da emir.

Adım Ömer
Yere serdim leşini bir hainin
Otuz kurşunla ödedim bedelini
Bu vatani sevmenin

Ve ben ölmedim
Şimdi bir adım da Er Nail
Elim tetikte gözlerim düşmanda
Yaklaşmalarını bekliyorum
Soysuz köpeklerin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1041568/omer.html>

bahçe

Duvarın arkasında
bahçenin yok oluşunu anlatıyordu rüzgâr
Mumun geceden kısa öyküsü
Yıkıntı mabedini aydınlatıyordu

Beni bekliyordun sen
Telaşlı,ürkek,sevecen
Kalbinde o ümitsiz acıyla
bekliyordun
Sanki yıllar öncesinden

Aramızda gizli bir bağ vardı her zaman
Gözlerimizin duvarını aşan
Ve bizi bahçeye götüren
O bilinmezlerle dolu hüznün bahçesine

Orada iki çocuktuk
Ne az ne de çok hepsi bu.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1041767/bahce.html>

kül

Benim çocukluğum
Benim sevincim
Benim hüznüme eklenen
Söyleyemediğim birşeyimdin sen

Bir deniz kıyısından geliyordun bana
Suları zûl
Martı çığlıklarıyla
Ay ışığında geliyordun
Öyle alev alev
Öyle kızıl kor bir yanı
Bir yanı kül

Kayboluşun raylarında
bir tren
Sesinin peşine gidiyordu
Yüzü düşüyordu yaslandığı camdan
Karanlık ve derin ormanların

Geceyi ölçüyordum adımlarımla
Ellerimin boşluğuna düşüyordu rüzgâr
Arınmanın mabedine mumun alazı
Aynanın belleğine
kararan bir kibrit çöpü yalnızlığı düşüyordu

Hangimiz önce başladı yanmaya
Önemi kalmadı
Belki de hiç yoktu
Birimiz sönmüştü işte
Hepsi bu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1041964/kul.html>

•••

[kalin
Sözlerim ağırdı
Kalbine yük olsun istemedim

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1042809/.html>

dağ

Gelmeyecek artık
Böyle bil çocuğum
Başka ne söylenir
Ne gelir elden
Dağ devrildi üstüne babanın
Cebinde bakır
Karşılığı hayatın
Değeri yok
O da yok
Sanki
Hiçbir yerinde dünyanın
Hiç yaşamayan biri öldü
Üstelik dağ öldürdü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1060878/dag.html>

erime yalnızlığı

Ellerinden tanıyorum seni
Beyaz ve ölgün
Yaz akşamlarından
Bir kuş gibi geçen

Güneşsin sen
Karanlığımdan tanıyorum seni
Başkaşı için doğmuşsun
Üşümüşlüğümden bundan
Yanmışlığımda ateşler içinde
Bir siyah kar tanesiyim ben
karlar içinde titreyen
İçimde erime yalnızlığı
Güneşsin sen

Nasıl sürerim tenimi
Aynanın derin algısına
Bir çizimim ben
Bitmiş bir gün anısına
Atılmış zindan duvarına

Üşürüm ben üşürüm
Yoksuldu şamdanlar ışıktaki
Bir uçurum kaynar aydınlıkta
Bir mum yüreğini ısıtır ateşte
Üşürüm ben üşürüm
Utandırım senden
Gözlerime değersen

...
Utandırım kendimden
Anlamandan korkarım
Yaşamaktan..
Aşka dair sus..
Uzasın..
Ölüme dair
Ölüme yakın
Diri bir his duyarım
Utandırım senden
Korkarım..

Saf ve berrak bir su değilim ben
Bulanmışım bir çukurda
Karanlıklar birikmiş
Göğsümden derinleşen arka
Kanlı
kızıl bir rüzgâr
tutmuş heryanımda
içime ağlayan
içime esen
Göğün gizil mağrasında
Biçimlenmiş varlığı
Yabanıl ağrıların tekrarından geçiren
Ağlayan ağlatan uğuldayan rüzgârı
O büyümlü yalnızlığın
Tutmuş her yanımda
Ve esmekle

Çoğalıyor
İki ayrı çukurda
Farklı iki deniz
Sen onun
Ben gecenin
Taşıyoruz koynundan
Ölüyoruz
Birimiz sevişerek
Birimiz düşünerek..

İki dost
İki düşman
İki sevgili
İki yabancı
İki azılı
Ellerinden tanıyorum seni
Sen o'sun
Hafifçe okşayan tatlığı
Hoyratça fırlatan
Ellerinden tanıyorum seni
O'sun sen..

er nail

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1063616/erime-yalnizligi.html>

uzaktan kumanda

İnsan tarlasında cesed yangını
Yumsan gözlerini
ses
Kapasın kulağını
koku..

harçlığından yaptığı çan etrafında
"birleşmiş şeytanlar" kurban kutsamada
Sivil kayıplardan endişeli bir ayın
(yeterli sayıda değil)
Çocuklar ölmesin
(anneler de ölsün)

İthal fünyeli bomba
Düzeneği; klonlanmış hayvan
sırtı sıvazlı gerilla
Mesaj ;
Sınırdan öteye varma

Devlete isyan
Dolara secdede
Kendini kaybetmiş
Gelmiş vecde
Sarıklı papaz
Kravatlı mason
Düşük kur
Yüksek vade
Hep aynı sahne
Mavi varil
Yeşil dolar
Çıplak kral
Hepsi sahte
Gerçek asimetrik
Arazi kritik
Her söz politik
Tehdit balistik
Taktik ritmik
Hareket statik
Faylar sismik
Sistem analitik
Replik pislik

Şehirler yapboz
haritada general oyunu
Yapay duvarlarda slogan
Pazarlar silah reyonu
Kutuplar sanal
yığınla piyon
Dilimiz savaş baltası
Arzumuz barış
Haberler ölüm
Umudumuz başkası
Korku beynimizde kan pıhtısı
Sorsan hepimiz cesuruz
Sorsan hepimiz
Sorsan sorma
Gemiler batık
Korsanı noksan
Sayılar reel

küsurat tam
Anlamaya mı geldin dünyayı
Yaşamaya mı
Seç
Yaşamı anlamlandırmayı
arada kalma
sonlandırma
İnsan olamıyorsan hayvan ol
Altta kalma

Fikirler yılan
Hayaller akrep
Bir sokar bir zehirler
Mesafeni koru takipte yerel güçler
Canı cehenneme
Kaybetmiş yönünü
Adımlarımız felç
Yolumuz kötürüm
Sonumuz bataklık
Ey insanlık
Vurulduk çoğaldık
Ey insanlık
Bittik kalmadık
Bağırdık haykırdık
Çağırdık

Canı cehenneme tüm bunların
Benim merakım
Çağırıp durduğumuz imdada
Kim bu insanlık
Biz zavallılardan başka ?
Ve nedir bu yalvarış kurtlara
Kuzuyu bağışla
Kuzuyu bağışla..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1066631/uzaktan-kumanda.html>

kapalı

Zindanda gece olur
Kapkara...
Taş duvarda üşür
Demir kapıda

Dışarda kar yağar
Uzar taşların gölgesi
Serviler altında

Zindanda gece olur
Bir anne uyanır mezarında
Bir beşik sallanmaya başlar..

Ağaca asılır bir adam
Elleri bağlı gözleri açık
Uyur..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1068107/kapali.html>

sükun

Gerçek bir hikâyedir ölüm
Susarak söyler sözünü anlatıcı
Duvarda saat yerde bir kilim
Nereye kaçsa göz döner kaygılı

Hiç önemsenmeyen birinin bile
Kulak kesiliriz ne söyleyeceğine
Bir parıltı bir ateş bir kıpırtı
Birşey göstermez bize
baktığımız pencere

Sarp yokuşlarından göğün
Düşer parça parça yıldızlar
Karışır
yağmur yağın sessizliğe

Hiçbirşey kalmaz aynısı
değişir herşey
Silinir renkleri bir anda dünyanın
İsli bir tavan olur düşüncenin aynası
Buğulanır sıcak gözyaşları ile

Tutuşur lahuti bir perdede rüzgâr
Kuşlar çığlığını serper yeryüzüne
Bir dalga cesedini kıyıya vurur
Ürperir sular derin göllerde

Tutunacak birşey arar
Çılgın bir süvari gibi ruhumuz
Sarılır sım sıkı yelesine
Göğsümüzü elleriyle düğümler

İnanmak istemez gördüğüne insan
Duymak ister
Apaçık ve yalın
Oysa gerçek bir hikâyedir ölüm
Tahammül edemez hiçkimse
Yürekleri sağır eden sesine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1068241/sukun.html>

yansima

Âhımdan başka söz kalmadı söyleyecek
Aç yüzünün perdesini ey aşk
Kalbimde sana mahrem kalmadı

Bütün bir mevsim pencerede
Bütün bir mevsim
Seyrettim gidişini sevgilinin
Rüzgârın peşinde bulutun
Çocuk seslerinden bir çiçeğin
solan yüzünde annelerin
Kuşların göçünü ve ağaçların
Ve gidişini o'nun
Seyrettim bütün mevsim

Sen kal ey aşk
İster kanlı bir bıçak ol
İster yıkılmış bir duvar
Gidecek kimsem kalmadı
Virânhanemden benim

Ey aşk
ey kanımı bekleyen
Ben dökülmeyi bilmezdim
Ne kanım kaldı
ne bir damla gözyaşım
Kırdı paramparça giderken

Dur diyemedim
Yapma diyemedim
Onundu bu can
kıyma diyemedim

Onun denizi beni ayrılığın çölüne götürdü
Ve öptü yıldızların çadırında
O andı o an
uzak başlangıcı zamanın
Yokluğun dalgası içimin kıyısına ulaştı
Ve yürüdü tenimdem
Beyaz ve sonsuz geceye

Bir âhım kaldı sadece bir âhım
Şu semâyı tutan
Başka neyim
Ne güneşim ben ne de ay

Ey aşk
ey bekleyen
yalın alevın yalazı en derin suların
gizini bir bakışa sığdıran
ve ağlatan taşları
Yak beni râzı geldim
Yanayım
Bir gecelik mum olmaya geldim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1069625/yansima.html>

dağ gülü

Senin varlığın
Eski bir anıdır
Tenhasında gece uykularının
Ezgileriyle gelen..
Nemlenmiş duvarında
Acısı ağıtlarının senin o anıdır
Yalnız ve ağlayan varlığının

Senin tuhaflığın
Esrik bir duyguya
Tutunma telaşında bir anıdır..
Elini uzatmış rüzgâra
Nazlı bir dağ gülüdür o anı
Açmış en koyu rengiyle
Yalnız ve ağlayan varlığının

Seni sevmek
Esrarına ulaşmaktır
mavi bir ölüme uyanmanın..
Tenin boşluğundan
Esir kalbi bağışlamaktır
Nasıl diye sormadan
Anlamak, alışmaktır sesine
Yalnız ve ağlayan varlığının

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1070946/dag-gulu.html>

gün yaşı

[italik]

Bugün ağlamak istedim
Geçip giden zamanla birlikte
herhangi birşeye
Bu sen de olabilirdin

Bir bulut oldum
Ağır... ağca
Çöktüm kendi dağımın üstüne
Rüzgârı bekledim..

Unutmalarını düğümüleriyle boğazıma
Saran ve sorgulayan sandalyesinde beklemenin
İnanmak istedim cevabın doğruluğuna
Çoğul ve aç gözlerinde şüphenin
Çırıl çıplaktım bugün
bağışlanmış günahkârlarıydı
Ve küçüktü elleri ruhumun
Bastım kalbinin yarasına
İçimde yanan cılız ve yorgun alev
Penceresi ışıkların evleri
Uçlarında resimli bahçelerin
çerçeveleyip astığı ölüm duygusuyla
Yürüdüm bugün
Afyonlu sokaklarından yanılsama mevsiminin
Bir çiçek olmak istedim
Bir kuş ta olabilirdim
Sesin kanatlarıyla uçan
Ve sessiz siyahlar bırakan
beyazlığa
Bilinmezliği akıbetin
Ve dipsizliği kuyuların
Ve korkuların genişleyen yankısıyla
Derisi gerilen alnımda
Emniyetine uykunun
Emanet bırakıp düşünceleri
yastığına bırakmak istedim
ölüm iniltileriyle dolu başımı

Akıntılıyla
Damarlarında iyi huylu zarların
Ateşiyle yükselen
dumansı iltihabiyla kanın
ve öldüm sesiyle annemin
Koşarak oradan oraya
Ve tekrar ederek bugün
ağlamak istedim
İçimde sanki bin yıllık mahpuslarla
Bir duvarın dibinde çaresizliğe
Kimseye görünmeden
Hiçbir zaman söyleyemeyeceğim
onca şeye
Olanca gücüyle yüreğimin
ağlamak istedim
Babama da ağlayabilirdim
Öldüm annem diyen anneme de
Bugün o kadar yaşadım
O kadar geçti ki zaman üstünden herşeyin
Ruhumla aynı yaşa geldim

ve öldüm..
18,ocak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1073172/gun-yasi.html>

hoşçakal

ve her yangın küçük bir kıvılcımla başlar

Kimi elleriyle yakar
Kimi kalbiyle
Çünkü kimi tene dokunur
Kimi de cana

... ölümcüldür her veda
Bir el sallanır lirik boşluğa
Ağır bir yaprak düşer dalından
Titreyen o son bakışla

Söner
Kaybolur ışıklar
Söner
en büyük yangınlar da
Bir perde aralanır
evin mutsuzluğundan
Dalıp gider gözlerin uzağa

Rüzgârın ıslığı
Ormanı yutan ses
Bir hayal gibi döner
Aynadan akis
Gitti gelmeyecek der..

Alışkanlıktan fazlasıdır sevmek
Vazgeçince anlarsın
Ve anlarsın neymiş
yaşarken ölmek..

Ağaçlar kurur
Çiçekler kurur
Ellerinden başlar da insan kurur
Bahar aynı bahardır
Yağmur aynı yağmur
Ama uyanmazlar ne yapsan
Gözlerinden akan yaş yetmez olur

Bazen içinde bir hüznün büyür
Hiç yaşamadığın birşeydir
seni kendine çeken
Kalbin bir an boğulur
Sanki o'dur yanından geçen

Zamanın eskitemediği acılar vardır
Unutturamadığı yüzler
Karanlık gizli denizlerden
Ansızın çıkıp gelirler..

Sesler dökülür yıldızlardan
Sisli yorgun bir akşamdan
Çekip gitmek istersin
Uzaktır bütün şehirler

Seni çağırır

sebepsiz değildir kıyılar
Bir ümitle beklersin
Yalnızlıklar öğretilir gizini yaşamın
Hiçbir gidiş sebepsiz değildir

Büyük bir yangının
Kıvılcımlarını taşıır rüzgâr
İçten içe yanış
sonunda belli eder kendini
Elinde bir resim ateş almak üzeredir
Ve her yangın küçük bir kıvılcımla başlar..

al..son söz yaşlarım sevgilim
hoşçakal..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1076638/hoscakal.html>